

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב'דף היום" בשו"ת ומ"מ

דף ד.

1. **כפיד של תרנגולת**, ויל"ע למה בלשון ראשון לא הזכיר "שמנקרין באשפה", כדרך שהזכיר בלשון שני?
2. **א"ר אבא בר כהנא מאי דכתיב וכו' חולין הוא לך וכו' ולא והכתיב והכרתי ממך צדיק ורשע**, וקשה בלא מימרא דרב אבא בר כהנא, היה לו להקשות סתירה בין הפסוקים? אשר לא יעזב להם שורש וענף וכו', עי' מהרש"א דהכל קאי על שכר העוה"ב שמורכב גם מתענוג גשמי, ועי' מלא הרועים.

תודה חימה אין לי, עי' מהרש"א דאכתי לא מיושב, דהתם אמרינן על חימה דקרא דהכא דמשה הרגו, ועי' תוס' שבת דבאמת למד דהסוגיות חלוקות.

מא' ועד תל' עי' תורת חיים שביאר את השייכות של המצוות לאותיות.

תודה שהיה, עי' מלא הרועים שמתרץ על פי בעל העיטור שהביא הרא"ש ביצה ד' ב' שמחלק בין דבר המפורש בתורה לדבר שאינו מפורש שבוה פחות מועיל למחות.

וכמה רגע, עי' ר"ח ותוס' ר"א הגרסאות השונות, ומהרמב"ם ריש פ"י מקידוש החודש שכתב שרגע הוא 1/76 מחלק נראה שיש לגרוס 82,080 עי' הגהות וציונים ברמב"ם פרנקל שם.

ע"ב

1. **כתיב הכא ההסכן הסכנתי, וכתיב התם ותהי לו סוכנת**, וקשה הא אדרבה התם מפורש דלא ידעה, וא"כ סוכנת אינו אישות גמורה?
2. **וכמה רגע, אמר אמימר וכו'**, וקשה הא כבר כתב לעיל בע"א כמה שיעורו של רגע?
3. **גם ענוש לצדיק לא טוב**, וקשה הלא מצינו כמה מקומות שענשו הצדיקים לרשעים בין בקללה בין בתפילה?
4. **לא ליצלי איניש וכו' ביומא קמא דריש שתא וכו'**, ועי' רש"י דהטעם משום דמוסף של ר"ה עניינא פקידה לכן לא יזכיר ב-ג' שעות שהם שעות דין כל השנה, וקשה א"כ למה רק ביומא קמא של ר"ה גם ביום השני יש להזהר, ועוד קשה לטעם זה למה הקשו בהמשך דיחיד צפרא נמי לא, הרי בתפילת שחרית א"א מלכויות וכו'?
5. **לא עשו ישראל את העגל וכו'**, עי' רש"י, וקשה הרי הכל בידי שמים חוץ מיר"ש ואיך ניטל מהם הבחירה?

ברטיבא שדאי להו, עי' מהרש"א וראיתי עוד ביאור נפלא כמדומני בשם מהר"ל דיסקין, שבלעם שהיה יועץ לפרעה היה ממי שלא ירא דבר ה' והשאיר את בקרו בחוץ במכת ברד.

תודה שמע מינה, עי' תוס' ר"א דכשמצערו גם סתם גוי מותר להורידו, ועי' מלא הרועים שעי' קללה וכדו' שאינו מזיקו בידיים מותר, עיי"ש שהוכיח הדברים.

לאו אורח ארעא למיעבד הכי, ובפשטות קאי על הריגת המין עי' תוס' ד"ה שמע מינה, ועי' רש"י שפירש דקאי על התפילה בשעת הכעס.

בשעה שהמלכים מניחין כתריהם וכו', ועי' שאגת אריה (שו"ת סימן ה') שעמד על כמה חילוקים בלשון בין סוגיא דידן לברכות ז. ועי' הגהות הגר"ש טויב"ש שם בברכות.

לא ליצלי וכו' בתלת שעי קמייתא וכו', ובגוף האיסור אם הוא משום שהם שעות דין או שאז כועס ה' עי' רש"י ותוס' שכתבו שעת חרון, ובתוס' ר"א כתב בגלל שהם שעות דין, וכתב במג"א תקצט' ט' שני"מ אם אסור כל ה-ג' שעות או רק בשעה שלישית, עי' שאג"א שו"ת ה' וברש"ע, ומקושיית הגמרא לקמן ש-ג' שעות ראשונות הם תורה ולא דין, מוכח שלכל הדעות צריך שיצטרף לכעס גם שעות דין, עי' חת"ס דרוש לשבת שובה.

כיון דאיכא ציבורא דקא מצלו לא מדחי, עי' תוס' שלוח מהני גם ציבור במקום אחר, וזה תמיד יהיה בגלל שינוי השעות, עי' מרומי שדה ובקה"י סימן א', ומה שיוצא מתוס' שיחיד לגמרי תפילתו נדחית ואינה עולה, עי' קה"י שזה קשה לומר כן, עי' תירוצו, ועי' מלא הרועים.

כל מצוות שישראל עושין וכו', ביאור הנאמר, עי' מהרש"א, ובספר מראית העין, ועי' ריא"ף בעין יעקב.

התשובות

- השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בגמ' כמו תוס', מהרש"א רש"י וכדו'.
1. **ביאר המהרש"א** דבלשון ראשון קאי על הצורה שבה נפרע ה' מישראל ובוזה אין נ"מ במה מנקרין, אבל בלשון שני ביאר את איכות המצוה שבשלה ניצלים ישראל ובוזה שייך להזכיר היכן מנקרין.
 2. עי' **מהרש"א** דבלא זה היה מתרץ קראי כמו ב"ק ס. בין כשניתנה רשות למשחית לשלא ניתנה, ובתורת חיים תי' בפשיטות דבלא הדרשא הייתי אומר שהקב"ה כן ממית, ורק אברהם בקש, אבל אחר שאמר חולין הוא לך סימן שאין זה מדרכי ה'.

ע"ב

1. יש ליישב שאדרבה מדאצטריך קרא לומר דלא ידעה, ראייה שכל לשון סכנת הוא כולל ידיעה, **רגל ישרה סנהדרין**.
2. עי' **מהרש"א**, וביערות דבש דרוש ט' ביאר דשני מיני רגעים יש, וכמפורש בתוס' ר"א כאן, ובאותם ימים הקב"ה אמנם הקב"ה לא כעס כרגע הגדול, אבל רגע קטן זעם כדי לקיים המקרא א-ל זועם בכל יום, רק בלעם לא יכול לומר כלום באותו זמן, ועי' תוס' ד"ה רגע.
3. כן הקשה הקה"י **ב"ק מה'**, ותי' דכל הצעשים הם בקללות שעדיין היה נתון בידי הקב"ה אם תבום הקללה או לא, אבל הכא כביכול מאלץ את הקב"ה לקיים הדבר שהרי בלעם חשב לנצל רגע זה כנגד ישראל.
4. כן הקשה בקו' **מעולפת ספירים** ובאמת הביאו דבטוש"ע השמיטו יומא קמא ובשני הימים יש להזהר, **אמנם לפי המבואר בספרים** שיום השני של ר"ה הוא דינא רפיא, וכפי שביאר המכתב **מאליהו** שהוא דין כללי (על כל אחד ואחד כפרט מתוך כלל שלם), מובן שגם יחיד נחשב כציבור לענין זה, **ועל הקושיא השניה** עי' מג"א תקצט' ט', **וברש"ש מוכיח** מכאן דשיטת רש"י כבעה"מ דבכל תפילות דר"ה מזכירין מלכויות וכו'.
5. כן הקשה **המהרש"א**, ותי' שניטל מהם הכוח של בדרך שאדם רוצה לילך וכו' שהם הרי לא רצו לחטוא צריך לסייע בידם שלא יחטאו, וכו' **בתורת חיים** כעין זה, ועי' מהר"ל, **ועקדת יצחק** (כי תשא שער נג'), ועי' מהר"ם לקמן ה. תודה וצריכא.

לע"נ רבי חיים בן ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשע"ח

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בלי"נ מידי יום.

חדשו נפתח קו טלפון בו ניתן לשמוע את השאלות והתשובות מידי יום-0795255901